

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 25ης Μαΐου 2023*

«Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ' – Διαδικασία για την εξέταση αιτήσεως – Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων – Μεταγενέστερη αίτηση – Οικειοθελής επιστροφή και απομάκρυνση»

Στην υπόθεση C-364/22,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (διοικητικό δικαστήριο Minden, Γερμανία) με απόφαση της 2ας Μαρτίου 2022, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Ιουνίου 2022, στο πλαίσιο της δίκης

J.B.,

S.B.,

F.B., νομίμως εκπροσωπούμενης από τους J.B. και S.B.,

κατά

Bundesrepublik Deutschland,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. L. Arastey Sahún, πρόεδρο τμήματος, N. Wahl και J. Passer (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Möller και την A. Hoesch,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την J. Hottiaux και τον H. Leupold,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60, και διορθωτικό ΕΕ 2015, L 114, σ. 25).
- 2 Η αίτηση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, των J.B., S.B. και της θυγατέρας τους F.B. και, αφετέρου, της Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) σχετικά με την απόρριψη των αιτήσεών τους ασύλου ως απαράδεκτων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2004/83/ΕΚ

- 3 Το επιγραφόμενο «Σοβαρή βλάβη» άρθρο 15 της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ 2004, L 304, σ. 12), το οποίο περιλαμβάνονταν στο κεφάλαιο V αυτής με τίτλο «Αναγνώριση προσώπου ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας», όριζε τα εξής:

«Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε:

α) θανατική ποινή ή εκτέλεση· ή

β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του· ή

γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.»
- 4 Το άρθρο 17 της οδηγίας, με τίτλο «Αποκλεισμός από την επικουρική προστασία», προέβλεπε τους λόγους για τους οποίους ήταν δυνατός ο αποκλεισμός υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς από το δικαίωμα επικουρικής προστασίας.

- 5 Το άρθρο 18 της οδηγίας, με τίτλο «Χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας», όριζε τα εξής:

«Τα κράτη μέλη χορηγούν καθεστώς επικουρικής προστασίας σε υπηκόους τρίτων χωρών ή σε ανιθαγενείς που πληρούν τις οικείες προϋποθέσεις σύμφωνα με τα κεφάλαια II και V.»

- 6 Η οδηγία 2004/83 καταργήθηκε από την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Η οδηγία 2013/32

- 7 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2013/32, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

[...]

β) “αίτηση διεθνούς προστασίας” ή “αίτηση”: η αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας και ο οποίος δεν αιτείται ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας [2011/95], δυναμένη να ζητηθεί αυτοτελώς·

[...]

ε) “[απρόσβλητη] απόφαση”: η απόφαση που ορίζει κατά πόσον χορηγείται στον υπήκοο τρίτης χώρας ή στον ανιθαγενή καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας δυνάμει της οδηγίας [2011/95] και η οποία δεν υπόκειται πλέον σε [μέσο παροχής έννομης προστασίας] στο πλαίσιο του κεφαλαίου V της παρούσας οδηγίας, ασχέτως εάν με την άσκηση τέτοιου [μέσου παροχής έννομης προστασίας] οι αιτούντες αποκτούν τη δυνατότητα να παραμένουν στα εν λόγω κράτη μέλη μέχρις ότου εκδοθεί η σχετική απόφαση·

[...]

ιζ) “μεταγενέστερη αίτηση”, η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη [απρόσβλητης] απόφασης επί προηγούμενης αίτησης, περιλαμβανομένων περιπτώσεων όπου ο αιτών ρητά ανακάλεσε την αίτησή του και περιπτώσεων όπου η αποφαινόμενη αρχή απέρριψε αίτηση μετά από τη σιωπηρή της ανάκληση σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1.»

- 8 Το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32, το οποίο φέρει τον τίτλο «Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων», προβλέπει στην παράγραφο 2, στοιχείο δ', τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση για διεθνή προστασία ως απαράδεκτη μόνο εάν:

[...]

δ) η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο της οποίας δεν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας [2011/95]».

9 Το άρθρο 40 της οδηγίας 2013/32, το οποίο επιγράφεται «Μεταγενέστερες αιτήσεις», ορίζει τα εξής:

«1. Όταν ένα πρόσωπο που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση στο ίδιο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος εξετάζει τα περαιτέρω διαβήματα ή τα στοιχεία της μεταγενέστερης αίτησης στο πλαίσιο της εξέτασης της προηγούμενης αίτησης ή της εξέτασης της [απόφασης κατά της οποίας έχει ασκηθεί αίτηση επανεξέτασης ή ένδικο βοήθημα], εφόσον οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν υπόψη τους και να εξετάσουν όλα τα στοιχεία στα οποία βασίζονται τα περαιτέρω διαβήματα ή η μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο αυτό.

2. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το παραδεκτό αίτησης για διεθνή προστασία σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο δ), η μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται καταρχήν σε προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να καθορισθεί εάν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας [2011/95].

3. Εάν η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 καταλήξει στο συμπέρασμα ότι νέα στοιχεία ή πορίσματα έχουν προκύψει ή υποβληθεί από τον αιτούντα τα οποία αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες χαρακτηρισμού του αιτούντος ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας [2011/95], η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβάλουν άλλους λόγους για την περαιτέρω εξέταση μεταγενέστερης αίτησης.

[...]

Ο κανονισμός Δουβλίνο III

10 Το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III), προβλέπει τα εξής:

«Οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1) στοιχεία γ) και δ) εκλείπουν όταν το υπεύθυνο κράτος μέλος δύναται να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών σύμφωνα με απόφαση επιστροφής ή με μέτρο απομάκρυνσης που εξέδωσε μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης.

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από πραγματική απομάκρυνση θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.»

Το γερμανικό δίκαιο

Ο νόμος περί του δικαιώματος ασύλου

- 11 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, σημείο 5, του Asylgesetz (νόμου περί του δικαιώματος ασύλου) (BGBl. 2008 I, σ. 1798), ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, προβλέπει τα εξής:

«Αίτηση ασύλου είναι απαράδεκτη, αν:

5. Σε περίπτωση υποβολής μεταγενέστερης αιτήσεως δυνάμει του άρθρου 71 ή δεύτερης αιτήσεως δυνάμει του άρθρου 71a, παρέλκει η διεξαγωγή νέας διαδικασίας ασύλου.»

- 12 Το άρθρο 71 του νόμου, με τίτλο «Μεταγενέστερη αίτηση», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Όταν, μετά την ανάκληση ή την οριστική απόρριψη προγενέστερης αιτήσεως ασύλου, ο αλλοδαπός υποβάλλει νέα αίτηση ασύλου (μεταγενέστερη αίτηση), νέα διαδικασία ασύλου διεξάγεται μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 51, παράγραφοι 1 έως 3, του Verwaltungsverfahrensgesetz [(νόμου περί διοικητικής διαδικασίας) (BGBl. 2013 I, σ. 102)]: ο σχετικός έλεγχος απόκειται στην Bundesamt [für Migration und Flüchtlinge (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Μεταναστεύσεως και Προσφύγων, Γερμανία)]. [...]»

Ο νόμος περί διοικητικής διαδικασίας

- 13 Το άρθρο 51 του νόμου περί διοικητικής διαδικασίας, ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, το οποίο επιγράφεται «Επανάληψη της διαδικασίας», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η αρχή οφείλει, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, να αποφανθεί σχετικά με την ανάκληση ή τροποποίηση απρόσβλητης διοικητικής πράξεως, εάν

1. έχει μεταβληθεί, εκ των υστέρων, υπέρ του ενδιαφερομένου η πραγματική ή νομική κατάσταση στην οποία στηρίζεται η διοικητική πράξη·
2. υπάρχουν νέα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα οδηγούσαν σε ευνοϊκότερη για τον ενδιαφερόμενο απόφαση·

[...]».

Ο νόμος περί διαμονής των αλλοδαπών

- 14 Το επιγραφόμενο «Απαγόρευση απομακρύνσεως» άρθρο 60 του Aufenthaltsgesetz (νόμου περί διαμονής των αλλοδαπών) (BGBl. 2008 I, σ. 162), ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης (στο εξής: νόμος περί διαμονής των αλλοδαπών), ορίζει, στις παραγράφους 2, 3, 5 και 7, τα εξής:

«(2) Αλλοδαπός δεν δύναται να απομακρυνθεί προς κράτος όπου διατρέχει συγκεκριμένο κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή σε απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία.

(3) Αλλοδαπός δεν δύναται να απομακρυνθεί προς κράτος το οποίο τον καταζητεί για αξιόποινη πράξη εφόσον υπάρχει κίνδυνος επιβολής ή εκτελέσεως της θανατικής ποινής. [...]

[...]

(5) Αλλοδαπός δεν δύναται να απομακρυνθεί, εάν από την εφαρμογή της [Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950] προκύπτει ότι δεν επιτρέπεται η απομάκρυνση.

[...]

(7) Δεν χωρεί απομάκρυνση αλλοδαπού προς άλλο κράτος, όταν στο κράτος αυτό υφίσταται, για τον εν λόγω αλλοδαπό, σοβαρός και συγκεκριμένος κίνδυνος για τη σωματική ακεραιότητα, τη ζωή ή την ελευθερία. Δεν χωρεί απομάκρυνση αλλοδαπού προς άλλο κράτος, όταν στο κράτος αυτό ο εν λόγω αλλοδαπός, ως μέλος του άμαχου πληθυσμού, διατρέχει σοβαρό ατομικό κίνδυνο για τη σωματική ακεραιότητα ή τη ζωή του στο πλαίσιο διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης συρράξεως. Οι κίνδυνοι με βάση την πρώτη ή τη δεύτερη περίοδο, τους οποίους διατρέχει εν γένει ο πληθυσμός ή η πληθυσμιακή ομάδα στην οποία ανήκει ο αλλοδαπός, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη μέτρων δυνάμει του άρθρου 60α, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Οι προσφεύγοντες στην κύρια δίκη είναι Λιβανέζοι υπήκοοι. Ο J.B. εισήλθε στη Γερμανία τον Νοέμβριο του 2000 και υπέβαλε αίτηση ασύλου στις 29 Νοεμβρίου 2000. Στις 13 Δεκεμβρίου 2000, η αρμόδια υπηρεσία απέρριψε την αίτηση ως προδήλως αβάσιμη και διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχε λόγος ο οποίος να απαγορεύει την απομάκρυνσή του. Στις 13 Αυγούστου 2001 ο J.B. απομακρύνθηκε προς τον Λίβανο.
- 16 Τον Μάρτιο του 2010, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης εισήλθαν στη Γερμανία και υπέβαλαν αιτήσεις ασύλου στις 29 Μαρτίου 2010. Με απόφαση της 18ης Μαΐου 2010, η αρμόδια υπηρεσία απέρριψε τις αιτήσεις των S.B και F.B., διαπιστώνοντας ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα και ότι δεν συνέτρεχε λόγος ο οποίος να απαγορεύει την απομάκρυνσή τους. Με απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2010, η αρμόδια υπηρεσία απέρριψε την αίτηση του J.B. για την κίνηση νέας διαδικασίας ασύλου. Στις 17 Μαρτίου 2011, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης εγκατέλειψαν οικειοθελώς τη Γερμανία και επέστρεψαν στον Λίβανο.
- 17 Τον Ιανουάριο του 2021 οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης εισήλθαν εκ νέου στη Γερμανία. Στις 11 Φεβρουαρίου 2021 υπέβαλαν αιτήσεις ασύλου στηριζόμενες, κατ' ουσίαν, στο γεγονός ότι η κατάστασή τους δεν ήταν ασφαλής στον Λίβανο. Με απόφαση της 11ης Αυγούστου 2021, η αρμόδια υπηρεσία απέρριψε τις αιτήσεις ως απαράδεκτες. Η εν λόγω υπηρεσία απέρριψε επίσης τις αιτήσεις περί μεταρρυθμίσεως των αποφάσεων που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, διέταξε τους προσφεύγοντες της κύριας δίκης να εγκαταλείψουν το γερμανικό έδαφος υπό την απειλή απομακρύνσεως στον Λίβανο και επέβαλε απαγόρευση εισόδου και διαμονής διάρκειας 30 μηνών από την ημερομηνία της απομακρύνσεως.

- 18 Στις 18 Αυγούστου 2021 οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης άσκησαν προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως, επικαλούμενοι ότι έζησαν πλέον των δέκα ετών στον Λίβανο και ότι η κατάσταση στη χώρα αυτή είχε μεταβληθεί μετά την επιστροφή τους.
- 19 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι, μέχρι τούδε, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν έχουν προσκομίσει νέα πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία να δικαιολογούν την κίνηση άλλης διαδικασίας ασύλου.
- 20 Η καθής εκτιμά ότι οι αιτήσεις ασύλου των προσφευγόντων της 11ης Φεβρουαρίου 2021 πρέπει να χαρακτηρισθούν «μεταγενέστερες αιτήσεις», υπό το πρίσμα, μεταξύ άλλων, του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', και του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32. Η επιστροφή στη χώρα καταγωγής δεν αρκεί προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη νέου στοιχείου ή νέου πορίσματος, κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως.
- 21 Το αιτούν δικαστήριο προσέδωσε ανασταλτικό αποτέλεσμα στην προσφυγή των προσφευγόντων της κύριας δίκης σε σχέση με τη διαταγή εγκαταλείψεως του γερμανικού εδάφους που εκδόθηκε με την απόφαση της 11ης Αυγούστου 2021.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgericht Minden (διοικητικό πρωτοδικείο Minden, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας [2013/32] την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία νέα αίτηση διεθνούς προστασίας πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη ανεξαρτήτως του αν, πριν από την υποβολή της νέας αιτήσεως διεθνούς προστασίας, ο ενδιαφερόμενος αιτών επέστρεψε στη χώρα καταγωγής του μετά την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το αν ο αιτών απομακρύνθηκε προς τη χώρα καταγωγής του ή αν επέστρεψε οικειοθελώς σε αυτήν;
- 3) Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας [2013/32] την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να απορρίψει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη όταν στο πλαίσιο της αποφάσεως επί της προγενέστερης αιτήσεως, μολονότι δεν κρίθηκε η χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας, εντούτοις εξετάσθηκε αν υφίστανται απαγορεύσεις απομακρύνσεως και η εν λόγω εξέταση είναι, επί της ουσίας, παρόμοια με την εξέταση για τη χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας;
- 4) Είναι παρόμοια η εξέταση περί υπάρξεως απαγορεύσεων απομακρύνσεως με την εξέταση για τη χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας, στην περίπτωση που κατά την εξέταση περί υπάρξεως απαγορεύσεων απομακρύνσεως πρέπει να εξετάζεται σωρευτικά αν στο κράτος προς το οποίο πρόκειται να απομακρυνθεί ο αιτών υφίσταται ως προς αυτόν
- α) συγκεκριμένος κίνδυνος βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως ή τιμωρίας,
- β) κίνδυνος επιβολής ή εκτελέσεως θανατικής ποινής,
- γ) κίνδυνος παραβιάσεως της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών [, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950],
- δ) σοβαρός και συγκεκριμένος κίνδυνος για τη σωματική ακεραιότητα, τη ζωή ή την ελευθερία

ή αν ο αιτών

ε) ως μέλος του άμαχου πληθυσμού διατρέχει σοβαρό ατομικό κίνδυνο για τη σωματική ακεραιότητα ή τη ζωή του στο πλαίσιο διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης συρράξεως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

- 23 Με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν, αφενός, το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην απόρριψη μεταγενέστερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης, η οποία χωρεί ανεξαρτήτως του κατά πόσον ο αιτών επέστρεψε στη χώρα καταγωγής του μετά την απόρριψη της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας και πριν υποβάλει την επίμαχη μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, και αν, αφετέρου, ασκεί συναφώς επιρροή το ότι ο αιτών απομακρύνθηκε ή επέστρεψε οικειοθελώς στη χώρα καταγωγής του.
- 24 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 33, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32 απαριθμεί εξαντλητικώς τις περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη [απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa)*, C-564/18, EU:C:2020:218, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 25 Μεταξύ των περιπτώσεων αυτών περιλαμβάνεται και η προβλεπόμενη στο άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', κατά την οποία η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση μη περιέχουσα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95.
- 26 Η έννοια της «μεταγενέστερης αίτησης» ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32 ως η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη απρόσβλητης αποφάσεως επί προηγούμενης αιτήσεως.
- 27 Επομένως, στον ανωτέρω ορισμό επαναλαμβάνονται οι έννοιες της «αίτησης διεθνούς προστασίας» και της «[απρόσβλητης] απόφασης», οι οποίες επίσης ορίζονται στο άρθρο 2 της ως άνω οδηγίας, αντιστοίχως στο στοιχείο β' και στο στοιχείο ε' [απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2022, *Bundesrepublik Deutschland (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Δανία)*, C-497/21, EU:C:2022:721, σκέψη 41].
- 28 Όσον αφορά, κατά πρώτον, την έννοια της «αίτησης διεθνούς προστασίας» ή της «αίτησης», αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32 ως αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95.
- 29 Σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχονται στην απόφαση περί παραπομπής, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υπέβαλαν επανειλημμένως σχετικές αιτήσεις.

- 30 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, την έννοια της «[απρόσβλητης] απόφασης», αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/32 ως η απόφαση που ορίζει κατά πόσον χορηγείται στον υπήκοο τρίτης χώρας ή στον ανιθαγενή καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95 και η οποία δεν υπόκειται πλέον σε μέσο παροχής έννομης προστασίας στο πλαίσιο του κεφαλαίου V της οδηγίας 2013/32.
- 31 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η αρμόδια εθνική αρχή εξέδωσε τέτοια απρόσβλητη απόφαση όσον αφορά το σύνολο των προσφευγόντων της κύριας δίκης.
- 32 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσωρινή επιστροφή του αιτούντος άσυλο στη χώρα καταγωγής του, μετά την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας, δεν επηρεάζει τον χαρακτηρισμό τυχόν νέας αιτήσεως ασύλου ως «μεταγενέστερης αίτησης» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32.
- 33 Πράγματι, το γράμμα του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32 δεν αναφέρουν την προσωρινή επιστροφή ως κρίσιμο κριτήριο προκειμένου να καθορισθεί αν τυχόν νέα αίτηση διεθνούς προστασίας συνιστά μεταγενέστερη αίτηση και μπορεί, εκ του λόγου αυτού, να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 34 Βεβαίως, αν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα, κατά την έννοια του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του άρθρου 40, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2013/32, σχετικά με την αίτηση διεθνούς προστασίας, επιβάλλεται νέα εξέταση επί της ουσίας. Υπό την έννοια αυτή, το γεγονός ότι, πριν από την υποβολή της μεταγενέστερης αυτής αιτήσεως, ο αιτών διέμενε στη χώρα καταγωγής του μπορεί να επηρεάσει την αξιολόγηση του κινδύνου που πρέπει να πραγματοποιηθεί και, επομένως, την απόφαση περί χορηγήσεως διεθνούς προστασίας, για παράδειγμα αν ο αιτών εκτέθηκε στη χώρα καταγωγής του σε κίνδυνο διώξεως. Εντούτοις, το γεγονός και μόνον της επιστροφής στη χώρα καταγωγής δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην, αφ' εαυτού, την ύπαρξη «νέου στοιχείου ή πορίσματος» κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων.
- 35 Τούτου λεχθέντος, στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι το πρώτο και το δεύτερο ερώτημά του υποβάλλονται λόγω των εκτιμήσεων τις οποίες διατύπωσε ο γενικός εισαγγελέας H. Saugmandsgaard Øe στα σημεία 34 επ. των προτάσεων του επί της υποθέσεως L.R. (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Νορβηγία) (C-8/20, EU:C:2021:221), κατά τις οποίες το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αίτηση διεθνούς προστασίας δεν μπορεί να κηρυχθεί απαράδεκτη ως «μεταγενέστερη αίτηση», οσάκις ο αιτών έχει απομακρυνθεί στη χώρα καταγωγής του πριν από την υποβολή της. Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί περαιτέρω ότι το Δικαστήριο ουδέν διέλαβε επί των ανωτέρω εκτιμήσεων στην απόφασή του της 20ής Μαΐου 2021, L.R. (Αίτηση ασύλου απορριφθείσα από τη Νορβηγία) (C-8/20, EU:C:2021:404).
- 36 Συναφώς, παρατηρείται ότι οι εν λόγω εκτιμήσεις στηρίζονταν κυρίως στο άρθρο 19, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III, όπως προκύπτει ιδίως από τα σημεία 38 και 47 των ανωτέρω προτάσεων. Κατά την ως άνω διάταξη, κάθε αίτηση η οποία υποβάλλεται από τον αιτούντα μετά την πραγματική απομάκρυνσή του πρέπει να θεωρείται νέα αίτηση, η οποία οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

- 37 Πλην όμως, το κατά πόσον αίτηση ασύλου πρέπει να θεωρηθεί ως «νέα αίτηση», κατά την έννοια του κανονισμού Δουβλίνο III, πρέπει να διακρίνεται από το κατά πόσον η συγκεκριμένη αίτηση πρέπει να χαρακτηριστεί ως «μεταγενέστερη αίτηση», κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', και του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση νέας εισόδου αιτούντος στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το αποτέλεσμα του χαρακτηρισμού μιας αιτήσεως ως «νέας αιτήσεως», κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III, περιορίζεται, στο πλαίσιο του ίδιου αυτού κανονισμού, στη διαδικασία για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας την οποία προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός.
- 38 Επιπλέον, το να γίνει δεκτό ότι, ανεξαρτήτως της υπάρξεως νέων στοιχείων ή πορισμάτων σχετικά με την ανάγκη προστασίας, η επιστροφή αιτούντος στη χώρα καταγωγής του μεταξύ της πρώτης και της νέας αιτήσεως του διεθνούς προστασίας συνεπάγεται σε συστηματική βάση την επί της ουσίας εξέταση της μεταγενέστερης αιτήσεώς του, θα ισοδυναμούσε με προσθήκη ειδικού λόγου αποκλείοντος σε μια τέτοια περίπτωση την έκδοση απορριπτικής απόφασης λόγω απαραδέκτου, δεδομένου ότι το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 επιβάλλει την επί της ουσίας εξέταση μόνον εφόσον υφίστανται νέα στοιχεία ή πορίσματα, ήτοι κατά περίπτωση.
- 39 Εξάλλου, δεδομένου ότι η προσωρινή επιστροφή αιτούντος διεθνή προστασία στη χώρα καταγωγής του δεν ασκεί επιρροή για την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32, ούτε η τυχόν οικειοθελής εγκατάλειψη του εδάφους του οικείου κράτους μέλους ή η τυχόν απομάκρυνση έχουν, κατά λογική αναγκαιότητα, σημασία συναφώς.
- 40 Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην απόρριψη μεταγενέστερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης, η οποία χωρεί ανεξαρτήτως του κατά πόσον, αφενός, ο αιτών επέστρεψε στη χώρα καταγωγής του μετά την απόρριψη της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας και πριν υποβάλει την επίμαχη μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας και του κατά πόσον, αφετέρου, η επιστροφή του ήταν οικειοθελής ή αναγκαστική.

Επί του τρίτου και του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

- 41 Με το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους απόρριψη μεταγενέστερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης όταν η απόφαση επί της προγενέστερης αιτήσεως δεν αφορούσε τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, αλλά εκδόθηκε κατόπιν ελέγχου περί της τυχόν συνδρομής λόγων οι οποίοι απαγορεύουν την απομάκρυνση, και ο έλεγχος αυτός αντιστοιχεί, κατ' ουσίαν, στον διενεργούμενο για τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί αν οι έλεγχοι αυτοί μπορούν να θεωρηθούν παρόμοιοι.
- 42 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι τα ερωτήματα αυτά πρέπει να εξετασθούν λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο Γερμανός νομοθέτης θέσπισε αυτοτελές καθεστώς επικουρικής προστασίας το πρώτον από την 1η Δεκεμβρίου 2013. Πριν από την ημερομηνία

αυτή, όταν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 15 της οδηγίας 2004/83, η αρμόδια για θέματα ασύλου εθνική αρχή διαπίστωνε τη συνδρομή λόγων οι οποίοι απαγόρευαν την απομάκρυνση επί τη βάση του άρθρου 60, παράγραφοι 2 και 3, καθώς και παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, του νόμου περί διαμονής των αλλοδαπών. Υπό την επιφύλαξη της εξετάσεως των λόγων αποκλεισμού βάσει του άρθρου 17 της οδηγίας 2004/83, η διαπίστωση αυτή αποτελούσε τη βάση για την εν συνεχεία αναγνώριση των δικαιωμάτων τα οποία απονέμονται, όσον αφορά το δικαίωμα διαμονής, στους δικαιούχους επικουρικής προστασίας. Στο μέτρο που η ανωτέρω εθνική αρχή εφάρμοζε, συναφώς, το ίδιο «πλαίσιο εξέτασεως» με εκείνο που απαιτείται από τα άρθρα 15 και 18 της οδηγίας 2004/83 προκειμένου να εξακριβωθεί αν έπρεπε να χορηγηθεί επικουρική προστασία, συναγόταν εντεύθεν ότι οι συνέπειες της αποφάσεως περί μη επιβολής απαγορεύσεως απομακρύνσεως και εκείνες της αποφάσεως περί μη χορηγήσεως του καθεστώτος επικουρικής προστασίας ήταν πανομοιότυπες.

- 43 Συναφώς, επισημαίνεται, κατά πρώτον, ότι ο έλεγχος της συνδρομής λόγων που απαγορεύουν την απομάκρυνση βάσει του άρθρου 60, παράγραφοι 2 και 3, και παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, του νόμου περί διαμονής των αλλοδαπών, όπως περιγράφεται από το αιτούν δικαστήριο, είναι, από ουσιαστικής απόψεως, παρόμοιος με τον έλεγχο που προβλέπει το άρθρο 15 της οδηγίας 2004/83 και παρέχει στους αιτούντες ισοδύναμο επίπεδο προστασίας.
- 44 Εντούτοις, παρατηρείται, κατά δεύτερον, ότι το άρθρο 60, παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, του νόμου περί διαμονής των αλλοδαπών δεν μνημόνευε ρητώς το κριτήριο της υπάρξεως απειλής «λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας» που αναφέρεται στο άρθρο 15, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/83. Πλην όμως, από τις διευκρινίσεις του αιτούντος δικαστηρίου συνάγεται ότι η ερμηνεία της εν λόγω εθνικής διατάξεως έπρεπε να εμπνέεται από το ως άνω άρθρο 15, στοιχείο γ', το οποίο η εθνική διάταξη ρητώς μετέφερε στη γερμανική έννομη τάξη. Ειδικότερα, δυνάμει αποφάσεως που εξέδωσε στις 24 Ιουνίου 2008 το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Γερμανία), το εν λόγω άρθρο 60, παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, έπρεπε να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει το κριτήριο αυτό. Κατά τη γερμανική νομολογία και διοικητική πρακτική, για την ερμηνεία του λόγου απαγορεύσεως της απομακρύνσεως τον οποίο προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κριτήρια του άρθρου 15, στοιχείο γ'.
- 45 Όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από τις σκέψεις 25 έως 27 και 30 της παρούσας αποφάσεως, η έννοια της «μεταγενέστερης αίτησης» του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 αφορά την ύπαρξη προγενέστερης απρόσβλητης αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, αν ο αιτών δικαιούται να του χορηγηθεί το καθεστώς επικουρικής προστασίας.
- 46 Πάντως, μολονότι, εν προκειμένω, οι αποφάσεις επί των προγενέστερων αιτήσεων των προσφευγόντων της κύριας δίκης δεν αφορούσαν τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, εντούτοις εκδόθηκαν κατόπιν ελέγχου περί της τυχόν συνδρομής λόγων οι οποίοι απαγορεύουν την απομάκρυνση σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφοι 2 και 3, καθώς και παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, του νόμου περί διαμονής των αλλοδαπών, ο οποίος, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις του αιτούντος δικαστηρίου, είναι παρόμοιος επί της ουσίας με τον έλεγχο που διενεργείται για τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας.
- 47 Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι στο τρίτο και στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους απόρριψη μεταγενέστερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης όταν η απόφαση επί της προγενέστερης αιτήσεως δεν

αφορούσε τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, αλλά εκδόθηκε κατόπιν ελέγχου περί της τυχόν συνδρομής λόγων οι οποίοι απαγορεύουν τη ναπομάκρυνση, και ο έλεγχος αυτός είναι παρόμοιος επί της ουσίας με τον έλεγχο που διενεργείται για τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 48 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στην απόρριψη μεταγενέστερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης, η οποία χωρεί ανεξαρτήτως του κατά πόσον, αφενός, ο αιτών επέστρεψε στη χώρα καταγωγής του μετά την απόρριψη της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας και πριν υποβάλει την επίμαχη μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας και του κατά πόσον, αφετέρου, η επιστροφή του ήταν οικειοθελής ή αναγκαστική.

- 2) Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους απόρριψη μεταγενέστερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης όταν η απόφαση επί της προγενέστερης αιτήσεως δεν αφορούσε τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, αλλά εκδόθηκε κατόπιν ελέγχου περί της τυχόν συνδρομής λόγων οι οποίοι απαγορεύουν την απομάκρυνση, και ο έλεγχος αυτός είναι παρόμοιος επί της ουσίας με τον έλεγχο που διενεργείται για τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας.

(υπογραφές)